

توانمندسازی عاملیت‌های انسانی مبتنی بر بهره‌گیری از ظرفیت‌های بین‌المللی» است. از جمله مکانیزم‌های این رویکرد می‌توان به تعریف فرصت‌های مطالعاتی، اعزام به خارج دانشجویان، دوره‌های پست‌دکتری در دانشگاه‌های بین‌المللی، اعزام به همایش‌ها و نشست‌های تخصصی، بازدید از نمایشگاه‌ها و رویدادهای بین‌المللی در حوزه علم و فناوری و ... می‌توان اشاره کرد. در واقع با تاکید بر نگرش بین‌المللی‌سازی علم و فناوری و جهانی‌سازی دانش، یکی از راهکارهای توانمندسازی منابع انسانی، تبادلات منابع انسانی خبره در میان دانشگاه‌ها و مراکز علم و فناوری در جهان است. مراکز علمی و دانشگاه‌ها در سراسر جهان همواره به دنبال تعریف فرصت‌های مطالعاتی و دوره‌های تخصصی جهت اعزام نخبگان و متخصصان جهت بهره‌گیری از تحولات نوین دانشی هستند. در جمهوری اسلامی ایران نیز در سال‌های اخیر تعداد قابل‌توجهی از نخبگان جهت ادامه تحصیل به کشورهای خارجی و دانشگاه‌های برتر دنیا عزیمت کرده‌اند. سوالی که در این محور قابل‌طرح است این موضوع بوده که تا چه حد اعزام نخبگان به خارج از کشور مبتنی بر یک نقشه هدفمند بوده و پس از فارغ‌التحصیلی چگونه از این نخبگان در خدمت نظام علمی کشور استفاده خواهد شد؟ به نظر می‌رسد با توجه به سیر قابل‌توجه خروج نخبگان از کشور توجه ویژه جهت بازنگری و اصلاح رویه‌های این رویکرد برای سیاست‌گذاران حائز اهمیت است.

رویکرد ساختارمحور برون‌گرا در پرورش استعدادها و راهبری نخبگان

مبتنی بر این رویکرد محور اصلی سیاست‌گذاری براساس «راهبری نخبگان با تمرکز بر ساختارهای پرورش‌دهنده نخبگان مبتنی بر بهره‌گیری از ظرفیت‌های بین‌المللی» است. بر همین اساس ایجاد ساختارها و ظرفیت‌های بین‌المللی همچون ایجاد مراکز تحقیقاتی بین‌المللی، تعریف پروژه‌های علمی بین‌المللی، تقویت زیرساخت‌های رایزنی و همکاری علمی بین‌المللی در سایر کشورها، ایجاد شعب دانشگاهی در سایر کشورها و ... است. در این رویکرد به جای اینکه تمرکز بر تقویت عاملیت‌های انسانی کنشگر در فضای علم و فناوری بین‌المللی باشد، تمرکز بر ایجاد ساختارها و زیرساخت‌ها در این زمینه است.